

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tukacs László József ügyvéd által képviselt felperesnek a Papné dr. Márton Erika jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 33.M.4969/2008/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 33.M.4969/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint perköltséget.

A felperes köteles az állam javára 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéleti tényállás szerint az alperes K.m.M.F. 2006. január 19-én a felperes éttermében ellenőrzést tartott, és megállapította, hogy ott munkavállalási engedély nélkül foglalkoztattak két fő r. állampolgárt. A munkavállalók közül B.E. úgy nyilatkozott, hogy a munkavégzésben az üzletvezetővel állapodott meg, mosogató tevékenység ellátására, próbanapra vették fel. A munkáját M.R. irányította, akinek utasítása alapján az ellenőrzéskor mosogatott, sört, üdítőt töltött ki. A munkavállalónak a felpereshez munkavállalási engedélye nem volt, az - elmondása szerint - másik vállalkozáshoz szolt. M.E. munkavállaló az ellenőrzéskor konyhai kisegítő munkát végzett, a munkavégzésben P.I.-vel állapodott meg. Előadása szerint másik vállalkozáshoz érvényes munkavállalási engedéllyel rendelkezett. A munkavállalók és a felperes napi 3.500 forint bérben állapodtak meg. A felperes képviselője 2006. március 2-án az alperes hivatalában úgy nyilatkozott, hogy a r. állampolgárok az étteremben kisegítő jelleggel végeztek munkát, az ellenőrzést követően a foglalkoztatásukra nem került sor, a munkabérük a megállapodás szerint (3.500 Ft/nap) kifizetésre került. Az alperes K.M.M.F. 2006. április 26-án kelt határozatával B.E. és M.E. r. állampolgárok további foglalkoztatását megtiltotta. A határozat fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

A felügyelőség 2006. április 21-én kelt határozatával a felperest 1.000.000 forint Munkaerő-piaci Alap foglalkoztatási alaprésze javára történő befizetésre kötelezte. A felperes a határozat ellen fellebbezéssel élt, melyet utóbb kiegészített. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes mint másodfokú hatóság a határozatot a befizetésre kötelezés összegének vonatkozásában megváltoztatta, azt 625.000 forintban állapította meg, a határozat egyéb rendelkezéseit helyben hagyta. A másodfokú hatóság az ellenőrzés iratanyagából, a jegyzőkönyvi nyilatkozatokból

megállapította, hogy a r. állampolgárok a felperes részére - az Flt. 7. §-ának (1) bekezdésének megsértésével - engedély nélkül végeztek munkát. A felperes a keresetében a bírságot helybenhagyó határozat hatályon kívül helyezését, és a határozat végrehajtásának felfüggesztését kérte. A munkaügyi bíróság 33.M.4969/2008/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, őt 20.000 forint perköltség fizetésére kötelezte. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes megszegte az Flt. 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, külföldi állampolgárt engedély nélkül foglalkoztatott. A munkaügyi bíróság kiemelte, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyv szerint mindkét r. állampolgár úgy nyilatkozott, hogy m. ért, beszél, olvas, továbbá megjelölték azt a munkát is, amit végeztek. Az EBH.2001.597. számú elvi határozatra hivatkozva megállapította, hogy nincs jogszabályi alapja a próbamunka keretében írásbeli szerződés nélkül történő foglalkoztatásnak. Hivatkozva az Flt. 7. § (3) és (5) bekezdésében, valamint a 8/1999. (XI.10.) SzCsM. rendelet 17. § b) pontjában foglaltakra, a bíróság megállapította, hogy a felperes több munkavállalót érintő jogszabálysértést követett el, ezért vele szemben jogszerűen került sor a bírság kiszabására. A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem körében a társaság gazdasági helyzetét nem találta bizonyítottnak. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, elsődlegesen a munkaügyi bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, hogy az eljáró közigazgatási szervek nem tárták fel kellőképpen a tényállást, illetve azt nem valós tények alapján állapították meg. Érvelése szerint a jogerős ítélet indokolása a Ket. alapelveibe ütköző, az eljáró közigazgatási szerv a jogorvoslati jogra való figyelmeztetéssel, továbbá az eltiltó határozatban tájékoztatási kötelezettségének elmulasztásával az ügyfelet megtévesztette. Sérelmezte azt a gyakorlatot, hogy amennyiben a közigazgatási ügy ügyfele nem fellebbezett az adott eljárásban „első körben” meghozott, anyagi hátrányt nem tartalmazó határozattal szemben, akkor kizárta a későbbi, bírságot kiszabó határozattal szembeni érdemi fellebbezést, vagy bírósági felülvizsgálati jog lehetőségét. A felperes az adott esetben a határozattal szemben, azért nem fellebbezett, mert az rá nézve nem tartalmazott hátrányos, azaz anyagi kötelezéssel járó szankciót, illetve rendelkezései nem jelentettek a számára hátrányt, hiszen olyan személyeket tiltott el a foglalkozástól, akik nem is végeztek nála alkalmazotti tevékenységet. A fenti határozat, illetve a vonatkozó rendelkezések nem tartalmazznak olyan előírásokat, melyek alapján az ügyfelek tudomással bírhatnak arról, hogy amennyiben a számukra amúgy nem releváns döntéssel szemben nem élnek fellebbezéssel, úgy a későbbi azonos értékű, de már bírságot kiszabó határozattal szemben egyébként fennálló jogorvoslat lehetőségétől elesnek. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kialakuló gyakorlat az ügyfelek

számára jogbizonytalanságot eredményez, amely sérti a jogállamiság alapelveit. A felperes álláspontja szerint a foglalkozástól eltiltó határozattal szemben is élt fellebbezéssel, mert azt abban az időpontban nyújtotta be, amikor még a fellebbezési határidő nyitva állt. A Ket. rendelkezése alapján a beadványokat tartalmuk, és nem az elnevezésük szerint kell elbírálni, mely a jelen esetben azt jelenti, hogy a fellebbezés az egész eljárást, így mindkét határozatot támadta. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak.

Alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem arra, hogy a felperes a külföldi állampolgárok foglalkoztatásának eltiltásáról szóló határozat ellen fellebbezést terjesztett elő. A felperes a 2006. május 29-én kelt fellebbezésében a határozat ellen terjesztette elő a jogorvoslati kérelmét. A fellebbezés kiegészítését 2006. június 13-án terjesztette elő, amelyben szintén megjelölte, hogy az a határozat elleni fellebbezés érdemi indokolását tartalmazza. Nem megalapozott a felperesnek az a hivatkozása, hogy az eljárás során előterjesztett fellebbezésében az eljárás egészére vonatkozóan terjesztett elő jogorvoslati kérelmet tekintettel arra, hogy a felperes mindkét kérelmében egyértelműen megjelölte, hogy melyik határozat ellen élt jogorvoslattal. Helytálló ezért az a következtetés, hogy a határozat fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. A felperes beadványa tartalma alapján sem értékelhető a másik határozat elleni jogorvoslati kérelemnek. Alaptalanul sérelmezte a felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a munkaügyi bíróság ítéletét arra a tényre alapította, mely szerint a felperes a további foglalkoztatást megtiltó határozat ellen fellebbezést nem terjesztett elő, az abban foglalt megállapításokat nem vitatta. A munkaügyi bíróság ítéletének 2. oldal 3. bekezdésében a bíróság az alperes ellenkérelmében hivatkozottakat rögzítette, és nem a bíróság jogkövetkeztetését. Nem megalapozott a felperes azon felülvizsgálati érvelése, hogy amennyiben a foglalkozástól eltiltó határozat ellen nem terjesztett elő fellebbezést, alappal nem vitathatja a pénzbírságot kiszabó határozatban foglaltakat. Peradat, hogy a felperes a határozat ellen jogorvoslatot nem kezdeményezett, azonban keresetének elbírálásakor nem ennek a körülménynek, hanem a munkaügyi ellenőrzéskor tapasztalt, kétséget kizáróan az Flt. 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésbe ütköző foglalkoztatásnak volt döntő jelentősége. A munkaügyi bíróság az ellenőrzés során felvett jegyzőkönyv, valamint a felperes képviselőjének 2006. március 2-án történt meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv alapján a peradatok helyes, okszerű értékelésével, és a

logika szabályainak megfelelően a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül hozta meg az ítéletét, azt a szükséges tartalommal és terjedelemmel indokolta [Pp. 221. § (1) bekezdés], ezért a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles viselni.

Budapest, 2010. október 13.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelével. Nné tisztviselő